

Společnost je seskupení jednotlivců podobných či odlišných ras, etnik nebo pohlaví, charakterizována společnými zájmy, tradicemi a zvyky, žijící většinou na jednotném území pod ochranou (a kontrolou) svých vlastních veřejných institucí a právních norem. Společnost může být jednobarevná nebo naopak ve své podstatě různorodá. V současné době je problematika vztahu různých menšin s většinou čím dál více aktuální, neboť není na světě mnoho států, ve kterých by žili příslušníci pouze jedné rasy či etnika. Téměř každá evropská země kromě Islandu má na svém území významnou národnostní a etnickou menšinu. Formálně pro všechny občany platí stejné zákony a nařízení (to znamená disponují stejnými právy a povinnostmi), fakticky tomu tak vždy nemusí být, neboť někdy může dojít k záměrnému zvýhodňování příslušníků různých menšin (například ze strany zaměstnavatele či jiného subjektu), kteří mohou být nějakým způsobem společností diskriminováni (v zaměstnání, ve vzdělávacích zařízeních, státních institucích, apod.). Je tedy podstatné zaměřit svou pozornost (mimo jiného), také na menšiny ve společnosti, které by se mohly cítit příslušníky dominantní většiny podhodnoceny či utlačovány, a tudíž si zaslouží speciální péči a zvláštní zacházení. Téměř většina států se snaží předcházet a zakazovat výskyt diskriminace a segregace pomocí legislativních opatření v podobě klíčových právních norem, tj. vnitrostátních zákonů, mezinárodních úmluv, listin o základních občanských a lidských právech, apod. Ovšem často tato primární opatření nestačí, neboť neřeší problém v celé své šíři, ale pouze na jeho začátku. Základní právní normy sice zaručí stejné výchozí podmínky z hlediska práva, avšak nejsou schopny reagovat na aktuální potřeby společnosti, která se může lehce diferencovat. Z toho důvodu se ve společnosti objevila další podpůrná a vyrovnávající opatření, která mají rozdíly mezi skupinami dodatečně eliminovat a zvýhodňovat ty „znevýhodněné“.